

N:o 39.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 maj 1889.
— — — — — Andra Kammaren den 1 maj —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, om ändring i kongl. kungörelsen angående uppbörd af afgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter den 22 oktober 1886.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts n:o 3 utlåtande n:o 10.
Andra Kammarens tillfälliga utskotts n:o 3 utlåtande n:o 24.)

Till Konungen.

Genom kongl. kungörelsen den 22 oktober 1886 §§ 1 och 3 hafva de på ömsesidighet grundade brand-, hagelskade- och kreatursförsäkringsanstalter, hvilkas reglementen blifvit fastställda af Eders Kongl. Maj:t eller Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, berättigats att få delegarnes på landet afgifter till anstalterna debiterade, indrifna och redovisade genom häradsskrifvare och kronfogdar i sammanhang med kronouppbörd, samt att under vissa vilkor utan föregående utslag eller dom få afgifter, som sådane delegare icke i behörig tid erlægga, genom utmätning hos dem uttagne; men detta medgifvande har inskränkts till de af dessa anstalter, hvilkas verksamhet omfattar minst ett härad, och afser således icke sådana på en del orter bildade försäkringsanstalter, som bestå af delar utaf olika härad.

Då emellertid ifrågavarande rättighet, på sätt ofvan nämnts, ej kan af försäkringsanstalt vinnas med mindre anstaltens reglemente blifvit fastställt och det med visshet lär kunna antagas, att en dylik

fastställelse icke erhålles, derest anstalten ej befinnes vara i allo på ett fullt betryggande sätt organiserad, anser Riksdagen, att den i kungörelsen stadgade föreskrift angående begränsning af försäkringsanstaltens verksamhetsområde utan olägenhet bör kunna upphävas.

Med anledning häraf och då en sådan förändring ej bör komma att för vederbörande uppbördsmyndigheter föranleda några särskilda praktiska svårigheter, men deremot för de ömsesidiga försäkringsanstalterna åstadkomma en betydlig lättnad i deras verksamhet, får Riksdagen, hos hvilken framställning i ämnet skett, anhålla det Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida icke berörda i kongl. kungörelsen den 22 oktober 1886 stadgade föreskrift derom, att försäkringsanstalt af ofvannämnda slag, för att komma i åtnjutande af omförmälda rättighet i åfseende å debitering, indrifning, redovisning och utmätning af delegarnes på landet afgifter till anstalten, skall till sin verksamhet omfatta minst ett härad, måtte kunna upphävas och i följd deraf orden: »och hvars verksamhet omfattar minst ett härad» i 1 och 3 §§ af samma kungörelse få utgå.

Stockholm den 1 maj 1889. .

Med undersåtlig vördnad.